

не сж на бѣсненемъ члвѣкѣ; "може ли
бѣсъ да отвари очи на слѣпы?"
 22 И стаиж въ Иерусалимъ праздникъ-тъ на
освященіе-то на храмъ-тъ, и зіма бѣше.
 23 И ходише Иисусъ въ храмъ-тъ "въ при-
24 твръ-тъ Соломоновъ. Между това заобы-
колихъ го Іудеи-тѣ и казувахъ му: До
кога ще държиши душы-тѣ ии въ сумнѣ-
ніе? Ако си ты Христось, кажи ии явно.
 25 Отговори имъ Иисусъ: Казахъ ви, и не
вѣрувате. ^РДѣла-та които азъ правїхъ въ
имѣто на Отца си, тѣ свидѣтельствуватъ
26 за мене. Но съвѣ не вѣрувате, защото не
сте отъ мои-тѣ овцы, както ви рѣкохъ.
 27 "Мои-тѣ овцы слушатъ мой-тѣ гласъ, и
азъ ги познавамъ, и тѣ идѣтъ вслѣдъ ме-
28 не, И азъ имъ давамъ животъ вѣченъ,
и гнѣма да загынѣтъ во вѣкы, и никой
29 гнѣма да ги грабне отъ рѣка-тѣ ми. Отецъ
ми, "който ми ги даде, отъ всички
30 ги грабне отъ рѣка-тѣ на Отца ми. "Азъ
и Отецъ едно смы.

31 Тогазъ пакъ ^зѣхъ Іудеи-тѣ каменіе да
32 го убѣжтъ. Отговори имъ Иисусъ: Много
добры дѣла отъ Отца моего ви показахъ;
за кое отъ тѣзъ дѣла хвърлятъ каменіе
33 върхъ мене? Отговорихъ му Іудеи-тѣ и
рекохъ: За добро дѣло не хвърлямъ ка-
меніе върхъ тебе, но за богохулство, и
защото ты, като си чловѣкъ, "правиши
34 себе си Богъ. Отговори имъ Иисусъ: "Не
е липисано въ вашій-тѣ законъ, "Азъ
35 рѣкохъ, Богове стѣ?" Ако нарече богове
онзи, ^зѣкъмъ които быде слово-то Божіе,
(и писаніе-то не може да си наруши;)
 36 "На тогозъ когото Богъ освяти и проводи
на свѣтъ-тѣ, вы казувате ли, Богохулству-
вашъ, "зашото рѣкохъ, "Сынъ Божій съмъ?
 37 "Ако не правїхъ дѣла-та на Отца моего,
не вѣрувате въ мене; Но ако ги правїхъ,
въ мене като не вѣрувате, ^хвѣрувате
въ дѣла-та; за да познаете и да повѣрувате,
^иче Отецъ е въ мене, и азъ въ
него.

38 "Тогазъ пакъ искахъ да го хваняжъ,
40 но изѣгнѣж изъ рѣка-тѣ имъ; И отиде
пакъ отвѣдъ Йорданъ, на мѣсто-то ^зѣто
крышаваше отъ напрѣдъ Йоанъ; и остан-
и на тамъ. И мнозина дойдохъ при него,
и казувахъ: Йоанъ никое чудо не стори,
но ^ивсичко що рече Йоанъ за него, истин-
42 ско бѣше. ^иИ тамо повѣрувахъ мнозина
въ него.

и Исх. 4; 11. Псал. 94; 9.
146; 8.
о Гл. 9; 6, 7, 32, 33.
и Дѣян. 3; 11; 5; 12.
р Ст. 38. Гл. 3; 2; 5; 36.
с Гл. 8; 47. 1 Йоан. 4; 6.
т Ст. 4; 14.
у Гл. 6; 37. 17; 11; 12.
18; 9.
ф Гл. 14; 28.
х Гл. 17; 2 6 и др.
и Гл. 17; 11, 22.

^и Гл. 8; 59.
^и Гл. 5; 18.
^и Псал. 82; 6.
б Рим. 13; 1.
и Гл. 6; 27.
в Гл. 3; 17. 5; 36, 37. 8;
42.
и Гл. 5; 17, 18. Ст. 30.
ю Лук. 1; 35. Гл. 9; 35, 37.
и Гл. 15; 24.
ж Гл. 5; 36. 14; 10, 11.
и Гл. 14; 10, 11. 17; 21.

1 Имаше нѣкой си боленъ на име Лазарь,
отъ Виеанії, отъ село-то ^ина Маріјѣ и
2 на сестра ^и Марѣ. (А ^иМарія бѣше тая
що бѣ помазала Господа съ миро и открыла
бѣ нозѣ-тѣ му съ космы-тѣ си, на коихъ
3 братъ ^и Лазарь бѣше боленъ). И тѣй про-
водихъ сестри-тѣ до него да му кажжатъ:
Господи, ето, тойзи когото любишъ, боленъ
4 е. И като чу Иисусъ, рече: Таия болесть
не е на смерть, ^ино за славѣ-тѣ Божіїхъ,
за да ся прослави Сынъ Божій чрѣзъ неїж.
 5 А Иисусъ обычаще Мареж и сестри ^и и
6 Лазаря. И тѣй отъ какъ чу че е боленъ,
тогазъ ся ^ибави два дни на това мѣсто
7 дѣто бѣше. Подиръ това казува на учени-
8 цы-тѣ: Да идемъ пакъ въ Іудеї. Казу-
ватъ му ученици-тѣ: Равви, сега ^иицѣхъ
Іудеи-тѣ да тя убѣжтъ съ каменіе, и пакъ
9 ли тамъ отхождашъ? Отговори Иисусъ:
Не сж ли дванадесетъ часове въ день-тѣ?
Ако ходи нѣкой деня, не ся прѣпънива,
защото гледа видѣлихъ-тѣ на тойзи свѣтъ.
 10 ^иАко ли ходи нѣкой ноща, прѣпънива ся,
11 защото видѣлина-та не е въ него. Това
рече, и подиръ туй казува имъ: Лазарь
нашій-тѣ пріятель ^иаспа; но да идѣ да
12 сѣбѫдѣхъ. Рекохъ ^иученици-тѣ му:
13 Господи, ако е заспалъ, ще оздравѣ. Но
Иисусъ бѣ рекълъ зарадъ смерть-тѣ му,
а тѣ мысляхъ че казува за отъ сънъ за-
14 спиваніе. Тогазъ имъ рече Иисусъ явно:
15 Лазарь умрѣ. И заради въасъ за да повѣ-
рувате, радуватъ ся че не бѣхъ тамъ; но
16 да идемъ при него. А ^иФома нарицаемъ
Близнецъ, рече на соученици-тѣ: Да и-
демъ и иый да умремъ съ него.
 17 И тѣй като дойде Иисусъ намѣри го че
18 бѣше четири дена вече въ гробы-тѣ. А
Виеанія бѣше близу до Иерусалимъ, кол-
кото петнадесетъ стади. И мнозина отъ
Іудеи-тѣ бѣхъ дошли при Мареж и Ма-
рії, да ги утѣшатъ за брата имъ. И
Мареа щомъ чу че иде Иисусъ, посрѣдникъ
21 го, а Марія сѣдѣше въ къщи. Тогазъ рече
Мареа Иисусу: Господи, ако бѣше былъ
22 ты тука, не бы умрѣлъ братъ ми. Но и
сега знаѣ ^иче каквото и да поишещъ отъ
23 Бога, ще ти даде Богъ. Казува ^и Иисусъ:
24 Брать ти ще въскрѣсне. Казува му Мареа:
^иЗнамъ че ще въскрѣсне во въскрѣсеніе-
25 то въ послѣдній-тѣ день: Рече ^и Иисусъ:
"Азъ съмъ въскрѣсеніе-то и ^иживотъ-тѣ;

^и Гл. 7; 30, 44. 8; 59.
б Гл. 1; 28.
и Гл. 3; 30.
^и Гл. 8; 30. 11; 45.
—
а Лук. 10; 38, 39.
б Мат. 26; 7. Мар. 14; 3. Гл.
12; 3.
и Гл. 9; 3. Ст. 40.

^и Гл. 10; 40.
б Гл. 10; 31.
и Гл. 9; 4.
^и Гл. 12; 35.
з Втор. 31; 16. Дан. 12; 2.
Мат. 9; 24. Дѣян. 7; 60. 1
Кор. 15; 18, 51.
и Гл. 9; 31.
и Лук. 14; 14. Гл. 5; 29.
к Гл. 5; 21. 6; 39, 40, 44.
и Гл. 1; 4. 6; 35. 14; 6. Кол.
3; 4. 1 Йоан. 1; 1, 2. 5; 11.